

### Del 3

#### Oppgave C: kulturkonflikt

##### Novelle

Nadia er ei pakistansk jente på 18 år gammel, født og vokset opp her i Norge. Bor sammen med hennes familie far Omar, mor Fatima, og to brødre Mohamed og Khalil.

Nadia er på det siste året i videregående skole. Hun tar på seg rus klær, gleder seg mye til det. Har begynt å legge forskjellige håpefulle, planer til nær fremtid. Særlig etter skal gjøre videregående skole. Hun vil fortsette sin utdanning videre, å bli en dekorasjon ingeniør. Hun var veldig interessert i dekorasjon, farger, og kunst da hun var barn. En veldig aktiv, og kreativ jenta, både bli og hyggelig. Elsker familien sin veldig godt, og tenker ofte at hun aldri kommer til og forlatte dem.

En dag samlet faren Omar både kona Fatima, Mohamed, og Khalil. For å snakke med dem om Nadia. Faren synes at Nadia ble en stor jente, og at hun bor i Norge. Norge er et åpent land som de vet. Hvor jentene gjør hva de vil og når de vil. Jeg skal ikke vente til at hun kommer med en stor mage eller en norsk mann som er ikke muslim. Dette kommer jeg aldri til å akseptere.

Faren begrunnet sin mening ved å fortelle forskjellige historier om de andre pakistanske familier, som opplevde vonde situasjoner med barna sine. Derfor planlagt han til alt. Så Nadia skal gifte seg med fetteren Hassan. Han er flink, og snill gutt, han kommer til å lære norsk fort. Det er han som passe på butikken til faren sin nå. Deretter har han ikke søsken som kan tenke på, han er den eneste gutt til broren min. Så han kan komme og hjelpe meg her i butikken. Brødrene er helt enige, og sier ja pappa vi kjenner han også godt. Men mor sier vi må spørre Nadia først, hvis hun vil gifte seg med eller... Faren svarer med en høy stemme, dette er bestemt. Vi skal reise alle sammen i begynnelsen av juli til Pakistan. Der skal vi gjøre vigselatest og bryllupet på samme dag. Jeg ringte broren min og vi ble enig om det, de var veldig glad. Da kan Nadia vente der til at Hassan få visum. Etter på kan de reise tilbake sammen hit, de skal bo sammen med oss selvfølgelig. Vi pusser opp soverommet hennes og tar en del av stua, samle det sammen for at det blir enda større. Du er mora hennes, du vet hvilken farger hun liker. Det er din jobb Fatima. Vi kjøper til de nye soverom, med kommode og sånne ting. Da de kommer tilbake, kan vi bare vente til og får de første barnebarna våres. Er det ikke fantastisk, sånn beskytter vi våres ære og datter. Dattera di skal være nær til deg, dere oppdra barna sammen. Samtidig hjelper hun deg hjemme.

Fatima klarte ikke å si et ord heller. Han er mannen til familie og han som bestemmer over alt og alle. Hun må nesten bare si ja, som vanlig. Dette er ikke rart hos en pakistansk familie. Nadia var ute med hennes venninner, hørte ingen ting om hva det skje el. Om hva de skal skje.

Nadia smiler og hilser på mora, spør om middagen. Plutselig så ansiktet hennes er helt blekk, samme som hun er grålet. Spurte med en gang går det bra med deg, er du syk mamma? Mora helt forvirret og vet ikke hva hun kan svare på. Til slutt Nadia fikk vite alt fra moren. Hun ble helt forbauset, hvordan pappa kan tenke på sånn måte. Dere tenkte ikke på meg, hvis jeg vil gifte meg el. Ikke. Jeg tenker ikke på sånne ting nå, jeg skal fortsette drømmen min utdanne videre. Dere kan ikke bestemme over meg så lenge jeg bor i Norge. Begynte å gråte skikkelig, men ingen kan hjelpe hun.

Nadia nå må bestemme enten å føle familie, og gifte seg med Hassan. Ellers må hun bare forlatte dem å gå på sin vei. Og dette fører til at familien taper både ære og datter. Hva tror dere hun kommer til å gjøre?

Endelig kan jeg bare si at dette stor kulturkonflikt mellom Nadia og hennes enkelte foreldre. Er et ansikt som viser at manglende av dialog og forståelse mellom foreldre og barn. Så her ser vi at Nadia har behov for en åpen, inkluderende og demokratisk debatt om saken el. Problemet. Men det vi alle må skjønne er at, det er en kjempe stor forskjell på tvansekteskap og arrangert ekteskap. Faren til Nadia må vite konsekvenser til sånn type ekteskap. ekteskapen.